

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, 25 Φεβρουαρίου 1893.

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 42

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις » 8.50
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΑΡΚΕΛΙΝΑ, νεωτάτη μυθιστορία Ἰουλίου Μαρύ, (μετὰ εἰκόνων), μετάφρ. Β'. — ΚΟΜΗΣΣΑ ΔΕΛΑΣΣΕΡ, μυθιστορία Αἰμυλίου Ρισδούργ. — Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΒΟΝΕ, μυθιστορία Ἐκτωρος Μαλῶ, μετάφρ. Κ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΓΓΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΛΕΚΤῶΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤῶΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, γραμματοσήμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων, συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

ΜΑΡΚΕΛΙΝΑ

Μυθιστορία ΙΟΥΛΙΟΥ ΜΑΡΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

[Συνέχεια]

Οἱ δύο χωροφύλακες ἀφίχθησαν. Ὁ σταθμὸς τοῦ σιδηροδρόμου δὲν ἦτο μακρὰν, ὁ δὲ Κρασκανάτας ἐνεπιστεύθη τὸν ἵππον καὶ τὴν ἄμαξαν εἰς γείτονα καφεπώλην.

Ἡ ἄμαξοστοιχία ἐσύριζεν. Ἀνῆλθον καὶ οἱ πέντε εἰς διαμέρισμα πρώτης θέσεως, ὅπου εὐρίσκετο κενόν.

Ἐν τῷ Δικαστηρίῳ αἱ ὥραι ἦσαν αἰῶνες διὰ τὸν Γεράρδον καὶ τὸν Βωφόρτ.

Ἦρξαντο δὲ ἤδη ἀπηλπίζοντες ὅτε αἰφνης εἰς κλητὴρ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ ἐφώνησεν :

— Οἱ κύριοι δικασταί !

Ἡ συνεδρίασις ἐπανελήφθη. Οἱ ἑνορκοὶ ἀπέκαμαν ἀρά γε ἀναμένοντες ; Θὰ τὸν καταδικάσωσιν, ἐνῷ ἡ ἡθικὴ πεποίθησις πάντων εἶναι ὅτι εἶναι ἀθῶος ;

Ὁ Γεράρδος ἐπανῆλθε πάλιν εἰς τὸ ἔδραν τῶν μαρτύρων.

Ὁ Βωφόρτ εἰσῆλθη καὶ πάλιν.

Οἱ δύο φίλοι ἀναζητοῦσι πανταχοῦ τὴν καλὴν καὶ εὐχαρὶ φυσιογνωμίαν τοῦ γενναίου ὀργανοπαίκτη. Πλὴν οὗτος δὲν ἦν ἐκεῖ.

Ὁ πρόεδρος κατέλαβε τὴν ἑδραν του. . . Νέυει τῷ κλητῆρι.

— Ἀς εἰσέλθῃ ὁ ἀστυνομικὸς ὑπάλληλος Πενσῶν.

Ὁ Γεράρδος ὠχρίασεν ἐκ τῆς συγκινήσεως. Ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Πενσῶν καὶ ὁ Ζανζότ ὁμοῦ παρεφύλαττον. Ἀμφότεροι εἰσὶν ἐκεῖ ! ...

— Θάρρος ! πεποίθησις ! εἶπεν ἔτι τῷ συζύγῳ τῆς Μαρκελίνας.

Ὁ πρόεδρος ἔχει ἀνὰ χεῖρας τὴν ἐκθεσιν τοῦ κυρίου Λωζιέ. Φαίνεται λίαν συγκεκινημένος. Ἡ αὐτὴ συγκίνησις κατέχει τοὺς δικαστάς, τοὺς ἐνόρκους καὶ τὸν εἰσαγγελέα.

— Τίς εἴθε ; ἐρωτᾷ ὁ πρόεδρος.

— Ἀπεστάλην ὑπὸ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας παρὰ τῷ κυρίῳ Λωζιέ εἰς Κρέιλ ἵνα βοηθήσῃ αὐτὸν ἐν τῇ ὑποθέσει Βαλόν. Ἰδοὺ ἡ πιστοποιήσις μου.

— Τί ἔχετε νὰ μᾶς εἴπητε ;

— Πράγματα σπουδαιότατα, κύριε πρόεδρε· ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ τιμὴ δὲν ἀνήκει εἰς ἐμὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἑτερόν τινα, παρακαλῶ τὸν κύριον πρόεδρον νὰ ἀκούσῃ καὶ αὐτὸν μετ' ἐμοῦ.

— Ἀς εἰσέλθῃ ὁ Ζανζότ.

Ὁ ὀργανοπαίκτης εἰσῆλθεν. Ἦτο ὠχρός. Τὸ τραῦμά του ἐπροξένει αὐτῷ ἀλγηδόνας. Ἦν ἀσκεπής, ἐχαιρέτισε μηχανικῶς.

— Ἦδη σὰς ἀκούομεν... εἶπεν ὁ πρόεδρος.

Ἡ ἀφήγησις, ἣν ἐποίησατο ὁ Πενσῶν μετὰ τοῦ Ζανζότ ἦν εἰς ἄκρον συγκινητικὴ. Ὑπῆρξε μακρὰ οὐδ' ἀπαξ διακοπείσα.

Ὁ Πενσῶν καὶ ὁ ὀργανοπαίκτης διηγῆθαι πῶθεν ὠρμήθησαν νὰ ἐπαγρυπνώσιν ἐπὶ τοῦ Δαγκέρ μετὰ πάσης λεπτομερείας καὶ χωρὶς οὐδὲν νὰ παραλείψωσι.

Ὁ Ζανζότ καταπεπονημένος εἰς ἄκρον παρεκάλεσε τὸν πρόεδρον νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ νὰ καθήσῃ.

Ὁ Πενσῶν εἶπε μετ' ἀπλότητος :

— Συγχωρήσατε τὸν φίλον μου, κύριε πρόεδρε· ἐπληρώθη σήμερον τὴν πρωίαν διὰ πολυκρότου εἰς τὸν ὦμον... δὲν εἶναι καλὰ.

— Δὲν πειράζει, δὲν πειράζει, εἶπεν ὁ Κρασκανάτας, θὰ μείνῃ ἕως τὸ τέλος... εἰμπορεῖ νὰ χρειασθῇ.

Ἀλλ' ἦτο λίαν ἀδύνατος. Ὁ Γεράρδος ἔγραψεν ἐν τάχει συνταγὴν, ἣν ἔστειλεν ἵνα

ἐκτελεσθῇ εἰς τι φαρμακεῖον. Μετὰ ἐν τέταρτον ὁ Ζανζότ ἔπινε τὸ φάρμακον ἀπνευστί λέγων τῷ ἱατρῷ :

— ὦ ! κύριε Γεράρδε, τί σὰς ἔκαμα καὶ μοῦ δίνετε τόσο ἄσχημα πράγματα ;

Ἐν τούτοις ἐνεδυναμώθη ἀπῶς. Ἦδύνατο ν' ἀναμείνῃ.

Ὁ Πενσῶν ἐξηκολούθησε τὴν καταθέσιν του. Δηγέτο τὴν κοπιώδη αὐτῶν ἐπαγρύπνησιν ἐν τῷ ὅσῃ τῆς Ἀλάτ, τὴν πρώτην ἀπόπειραν τοῦ ἀθλίου καὶ τὴν σύλληψιν αὐτοῦ, ἐνῷ ἐκράτει τὸν δερμάτινον σάκκον τοῦ Βαλόν.

— Δαγκέρ ! ἐψιθύρῃσεν ὁ Βωφόρτ... Ἀ ! ἔπρεπε νὰ τὸ σκεφθῷ ... Αὐτὸς θὰ ἦτο ! ... ὁ διαφθορεὺς μιᾶς νεανίδος... φονεὺς ἐνὸς γέροντος !... Διαφεύγει τὴν ἐκδίκησίν μου, ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη τὸν ἀναμείνει.

Ὅταν ἡ συγκίνησις ἡ παραχθεῖσα ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ Κρασκανάτα καὶ τοῦ Πενσῶν κατηνύσθη, ὁ πρόεδρος εἶπε :

— Ἀς προσαχθῇ ὁ Δαγκέρ !

Θύρα τις ἠνεώχθη. Βαθεῖα, ἐπίσημος, ὀρησκειτικὴ σιγὴ ἐπεκράτει.

Ὁ Δαγκέρ ἐφάνη λελυμένος ἔχων τὰς χεῖρας, ἀλλὰ μετὰ δύο χωροφυλάκων. Ὁ εἰς τούτων ἀπέθηκεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τὰ πειστήρια, τὸν δερμάτινον σάκκον.

— Πῶς ὀνομάζεσθε ;

— Ἰωάννης Δαγκέρ δὲ Μοριενβάλ...

— Κατηγορεῖσθε ὅτι ἐφρονεύσατε ἐξ ἐνέδρας ἐνεκα κλοπῆς τὸν Βαλόν...

— Εἶναι ψευδές. Σὰς παρακαλῶ νὰ εὔρετε ἀποδείξεις ἐναντίον μου...

Ψέθυρος ὀργῆς καὶ ἀγανακτικῆς ἡκούσθη ἐν τῇ αἰθούσῃ.

Ὁ πρόεδρος ὑψοῖ τὴν φωνήν :

— Ὑπομνήσκω ὅτι ἀπαγορεύονται αἱ ἐπιδοκιμασίαι... Ἐπιτάσσω σιωπὴν... ἄλλως θὰ διατάξω νὰ κενωθῇ ἡ αἴθουσα...

Καὶ ἀποτεινόμενος τῷ Δαγκέρ :